

АНАЛИ

ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

АПФ, Година XLIV, Београд, бр. 4–6, јули-децембар 1996, стр. 1–368

YU-ISSN 0003–2565

РЕЧ УРЕДНИШТВА

Предајући у руке читалаца број 4–6/1996. *Анала Правног факултета у Београду*, Уређивачки одбор дугује јавности објашњење због чега часопис излази са годину дана закашњења. Оно се налази у чињеници да је у Редакцији, али и међу наставницима и сарадницима Правног факултета, дошло до различитих гледања на то да ли полемичку расправу на страницама *Анала* између професора Владимира Водинелића, с једне, и професора Андрије Гамса и Љиљане Ђуровић, с друге стране, треба наставити. У питању је била дилема да ли треба дати предност праву професора Водинелића да одговори на текст који су његови опоненти објавили у броју 6/1994. *Анала* на начин који је изабрао или, водећи рачуна о томе да би неке оцене могле да позледе професора Гамса, према коме Факултет мора да покаже повећани степен обзирности, ако се има у виду Голгота кроз коју је прошао у првој половини седамдесетих година, захтевати од професора Водинелића да свој прилог радикалније измени. Инсистирање на интервенцијама већих размера довело би, показало се, до необјављивања текста. Већина у Редакцији и у Наставно-научном већу била је за прву опцију, верујући да би врстан полемичар у професору Гамсу ипак прихватио да оштро интониран напис испод којег се налазе његов потпис и потпис професорке Ђуровић захтева одговарајући одговор. Разрешавање поменуте дилеме представљало је за чланове Уређивачког одбора сразмерно дуг, па и болан процес, окончан одлуком да се Водинелићев текст, уз одређене мање корекције, које је извршио сам аутор, ипак објави, али уз напомену — која би се и онако подразумевала — да он не одражава ставове Редакције.

Број 4–6/1996. налазио се у штампи када нам је стигла тужна вест да је професор Андрија Гамс преминуо. У таквим околностима, већина чланова Уређивачког одбора је очекивала да ће профе-

сор Владимир Водинелић повући свој текст, јер је један од учесника у полемици — и то онај који је написао *Увод у грађанско право* (професор Љиљана Ђуровић појављује се са својим ауторским доприносом тек у неколико последњих издања те књиге) — лишен могућности да се упозна са аргументацијом свога опонента и да, евентуално, у наредним бројевима часописа на њу одговори. И као што наводно преузимање без навођења делова Водинелићевог текста из уџбеника *Увод у грађанско право* вероватно, по природи ствари, није извршио професор Гамс, него сарадник који је коауторски припремао последња издања, а оштрица је критике професора Водинелића ипак била уперена и према Андрији Гамсу и према Љиљани Ђуровић (уз формално тачно објашњење да у књизи није назначено шта је чији допринос), тако и сада, евентуална расправа само са Љиљаном Ђуровић не би више имала смисла.

Уређивачки одбор је био свестан да би необјављивањем текста професор Водинелић остао ускраћен да читаоцима *Анала* изложи своје виђење онога што су професори Гамс и Ђуровић изнели у броју 6/1994, али је веровао да пијетет према покојнику налаже да се поштује мудрост садржана у римској сентенци *Immolanda pauciora, ut salventur plura*. (Треба жртвовати мање, да би се сачувало више.) Смрт је неумитност, пред којом треба да застане свака даља полемика. Нажалост, професор Водинелић није показао спремност да повуче свој прилог; штавише, веома је инсистирао да текст ипак буде објављен (спреман да изврши само неколико додатних, ситних исправки), уз аргументацију да га је предао за штампу још у марту месецу 1995. године. Тиме је Уређивачки одбор стављен пред тешку дилему како да поступи. Већина чланова Редакције је, немајући разумевања за овакав Водинелићев поступак, штавише, сматрајући да заслужује дубоку моралну осуду, ипак стала на становиште да се, ни у датим околностима, не сме нарушити један од постулата на којима почива уређивачка политика *Анала*: слобода објављивања. Отуда текст професора Водинелића дајемо на увид јавности, заједно са осталим прилозима у овом броју, тужни не само због смрти професора Гамса, него и због неспремности нашег колеге да формализам подреди неким вишим, суштинским захтевима живота.

Уређивачки одбор